

מ"ת 18551/04/17 - מדינת ישראל נגד א.י.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 18551-04-17 מדינת ישראל נ' י' (עציר)
תיק חיצוני: 119381/2017

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב א.י. (עציר)
ב"כ המבקשת: עוה"ד מירב פליישר וטובי הראל
ב"כ המשיב: עו"ד ירון פורר

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות **רצח**, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); שתי עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק, וארבע עבירות של **החזקת סכין שלא כדין**, לפי סעיף 186(א) לחוק (בשלושה אישומים נפרדים).
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 16.3.17, הגיע המשיב לאולם אירועים כאורח בחתונה של בת דודתו. בשעה 1:00 קרא המשיב לאחיו של החתן (להלן: "א'") שעמד אותה עת בסמוך לבר השתיה ומזג מים לחתן והכלה, ודרש ממנו להביא לו וודקה. א' השיב למשיב כי הוא אינו המלצר, אך המשיב לא התרצה, חזר על דרישתו וקרא לעברו "מרגיש גבר, תצא החוצה". כדי שלא לעורר מהומה באולם סימן א' למשיב לצאת החוצה והשניים יצאו לרחבה בסמוך לאולם. בשלב זה החל דין ודברים מילולי מלווה בדחיפות הדדיות בין המשיב לא' תוך שהמשיב איים על א' ואמר "**אני אשחט את כולכם פה**", "**אני אזיין את כולכם כאן**". למשמע האיומים פנה א' לעזוב את הרחבה, אך המשיב תפס בידו, או אז הבחין א' כי המשיב שלף מכיסו סכין והכה את המשיב בפניו באמצעות כוס שאחז בידו. למראה העימות ועל מנת להפריד בין השניים, הגיעו למקום המנוח, שהינו אביהם של החתן וא', ואורחים נוספים. **כשהמנוח אחז באמצעות ידיו בכתפיו של המשיב בניסיון להרחיקו, גמלה בליבו של המשיב החלטה לגרום למותו של המנוח. המשיב נטל את הסכין שאחז, כיוון אותה לעבר המנוח ודקר אותו חמש דקירות בפלג גופו העליון, ביניהן ארבע דקירות בגב ודקירה משמעותית בצוואר, כשכל העת ניסה המנוח בידיים חשופות להדוף את המשיב לאחור ללא הצלחה. משהבחין א' כי המשיב דקר את אביו, השתחרר מהאוחזים בו ורץ לסייע למנוח בניסיון לנטרל את המשיב. בחלוף מספר שניות התמוטט המנוח כתוצאה מפציעותיו. א' המשיך**

להיאבק במשיב כדי לנטרל אותו כשכל העת המשיב אחז בסכין, ניסה ואף הצליח לדקור את א' וקרא לעברו "אני אשחט את כולכם פה". המשיב דקר את א' פעמיים בכתף ומתחת למותן עד שא' הצליח לחלץ את הסכין מידי של המשיב ובמטרה לנטרלו דקר את המשיב בכתף ובברך. כתוצאה מדקירות המשיב נפצע המנוח באורח אנוש, הועבר לטיפול בבית החולים וכעבור חמישה ימים נקבע מותו.

בנוסף, בשני מועדים בימים 19.3.17 ו- 22.3.17, במעמד העברת המשיב מחקירתו במשטרה לידי משמורת שב"ס, נתפסו בידי המשיב שני סכיני גילוח ושני להבים של סכין יפני.

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה באשר לעבירת הרצח, וטען כי המשיב אינו יוזם האירוע, אלא א', אשר סימן למשיב לצאת עימו מחוץ לאולם, ובהמשך ניפץ כוס שתיה מזכוכית בפניו של המשיב וגרם לו לחתך בפניו. בעקבות זאת החלה תגרה המונית במהלכה הסתער המנוח על המשיב, חבט בפניו ולא הרפה ממנו. המשיב דקר את המנוח ארבע דקירות בגב מתוך כוונה להשתחרר מאחיזתו. דקירת המנוח בצוואר נעשתה בשגגה בזמן שהם נאבקים זה בזה וללא כוונה תחילה לגרום למותו של המנוח. המשיב שתה לשוכרה במהלך האירוע ולכן לא יכול היה לפתח כוונה מיוחדת של קטילה.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד ירון פורר, אין מחלוקת ראיתית באשר לאישומים השני והשלישי (החזקת הסכין במעצר). המחלוקת היא לגבי האישום הראשון בלבד בעבירת הרצח. אין מחלוקת כי המשיב הוא זה שדקר את המנוח. עם זאת לא היה מדובר באירוע מתוכנן, הנאשם הגיע כאורח לאירוע חתונה ולא היה מצויד בסכין. כל חטאו של המשיב היה שהוא ביקש מא' וודקה. בתגובה ביקש ממנו א' לצאת איתו החוצה. אין שום ראיה לכך שבשלב הזה הוא לקח איתו סכין. במצלמה 7 ניתן לראות כי א' מחזיק את המשיב בצוואר ודוחף אותו. מי שהתחיל במגע הפיזי זה א'. א' הטיח בו כוס בעוצמה כזו שהכוס נשברה ונגרם לו חתך בפנים. בסרט לא רואים סכין בידו של המשיב בשלב זה. אפילו א' אינו טוען כי הטיח את הכוס משום שראה סכין בידו, אלא טוען כי ראה סכין מבצבצת מהכיס. ניתן לראות במצלמה 7 כי המנוח הגיע למשיב, תפס אותו בשתי ידיים ונתן לו ישר אגרוף. במצלמה 8 ניתן לראות כי המנוח תופס את המשיב ודוחף אותו לאחור והם נאבקים. כל הדקירות הן תוך כדי מאבק, כאשר המנוח לא מרפה מהמשיב. אין שום אפשרות שהמשיב יכול היה לכוון את הסכין לפלג גופו העליון של המנוח משום שהם כל הזמן היו בתנועה. עובדה שכל הדקירות, למעט אחת, הן בגב. לא ניתן לקבוע שהמשיב כיוון תוך כדי הדקירות ותוך כדי גמלה בליבו ההחלטה להמית. דקירה בצוואר היא לא דקירה במקום צפוי וטבעי. בנוסף, לא ברור מפני מי ביקש המנוח להפריד, הרי בשלב שהוא מגיע א' לא נמצא בסכנה.

לא נערכה נתיחה למנוח. לא ניתן לדעת מהי עוצמת הכוח שהופעלה והאם מדובר בפצעי דקירה או פצעי חתך. הדקירות בגב מכונות בחו"ד כפצעי שפשוף ולא נגרם בגינן דימום פעיל. אין גם חוות דעת לעניין הסכין.

גם אחרי שהמנוח התמוטט א' המשיך להיאבק במשיב, הוא דקר אותו מספר דקירות לכאורה כדי לנטרל אותו וזאת למרות שהוא כבר לא מהווה כל סכנה לאביו.

המשיב פונה מהמקום באמבולנס. נמצאו על ידיו פצעי הגנה. לא ניתן לדעת האם מדובר בפצעי חתך או דקירה בשל השהיו בזמן הבדיקה שלו אך הדבר אינו צריך לפעול לחובתו.

המשיב אמנם הכחיש במשטרה, אבל אין לכך משמעות מאחר שכל האירוע מתועד באופן אובייקטיבי בסרטונים. אין שום משמעות להיות גרסתו של המשיב גרסה כבושה וזאת מאחר שכאמור לעיל, יש סרט שמתעד את האירוע כולו.

המשיב אמר שאינו זוכר אם שתה. א' בעצמו אמר בהודעתו כי הוא הבין שיש לו עסק עם אדם שיכור.

ניתן לראות סתירות בגרסאות שמסר א' במשטרה, שאינן מתיישבות עם הדברים שנראים בסרטונים. בהודעה הראשונה שלו הוא בכלל לא אומר שהוא סימן למשיב לצאת החוצה והוא גם לא אומר דבר על כך שראה סכין. רק אחר כך הוא מוסיף את נושא הסכין כי הוא מבין שגרסתו בעייתית. מי שהוציא את המשיב מהאולם והטיח בפרצופו כוס זכוכית אשר נשברה מעוצמת ההטחה היה א'.

לפיכך עתר ב"כ המשיב לקבוע כי אין ראיות לכאורה לעבירת הרצח.

באשר לעילת המעצר מדובר במשיב צעיר, בן 18 וחודש. בתיק זה התביעה יכולה להוכיח במקרה הטוב ביותר הריגה ברף הנמוך. כמו כן יכול המשיב להציע חלופה באיזוק אלקטרוני עם מפקחים שהינם בני משפחה.

לפיכך עתר ב"כ המשיב להורות על קבלת תסקיר שיבחן את חלופת המעצר.

6. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד מירב פליישר, למעשה בטיעונים מודה המשיב בהריגה ובשלב זה אין מקום להתייחס ליסוד הנפשי, אלא רק למעשה עצמו.

כתב האישום מקביל למה שנראה בצילומים במצלמות אשר תיעדו את האירוע. יודגש כי בתקליטור לא ניתן לשמוע את הדברים ואולם תמיכה לדברים שנראים קיימת בראיות לכאורה והעדויות שהוגשו. תימוכין להתנהלות לפני היציאה מהאולם קיימת בגרסתו של א'. א' מסר את גרסתו לאירועים מיד לאחר התרחשותם והוא מתאר אותם כפי שהם נראים במצלמות מבלי ליפות או להסתיר את חלקו. גם במהלך דוח הובלה והצבעה ניתן לראות כי הוא ממקם את האירועים במקומות שבהם אירעו. הדברים נאמרים מיד כשהוא נלקח למעצר אחרי שהיה בבית חולים, לפני שהיתה לו אפשרות לשוחח עם מישהו או לראות את הסרטונים. כמו כן אין היכרות מוקדמת בין השניים ואולם א' ידע למסור מידע על המשיב לגבי שמו ומקום מגוריו, מידע שלא היתה לו יכולת לדעת מלבד מתוך מה שנמסר לו מהמשיב תוך כדי איומיו כלפיו. בנוסף ישנן עוד אינדיקציות לכך שפניו של א' כשביקש מהמשיב לצאת, לא היו לעימות. מעדות רעייתו של א', ש', עולה כי בדרכו החוצה עם המשיב הוא עבר לידה ונתן לה נשיקה. בנוסף הוא לקח עימו כוס מים ממנה הוא אף נראה לוגם. בנוסף מעדותה של ש', חברתו לחיים של המנוח, עולה כי היא ראתה אותם יוצאים וחוזרים. היא אומרת שהיא ראתה שא' לוגם מים ושהמשיב מסובב אותו חזרה אליו. מהימנותה גוברת נוכח התעקשותה שהיא לא ראתה סכין.

בהמשך רואה א' את הסכין מבצבצת ורואים שהיא נשלפת ובשלב הזה א' מכה את המשיב עם הכוס. א' אף מספר את הדברים בעצמו בחקירה ולא מסתיר אותם.

בשלב הזה המנוח רואה את הדברים ומגיע. בניגוד לטענות ב"כ המשיב ניתן לראות כי המנוח אינו מכה את המשיב. המנוח נראה בבירור שהוא מגיע עם סיגריה בפה ובידיים חשופות.

המנוח נדקר בצוואר ובגב. מדובר בשבע דקירות באמצעות סכין בפלג הגוף העליון. האזור של הצוואר ידוע כאזור משמעותי ורגיש. המשיב ממשיך לדקור את המנוח והמנוח מתמוטט. בשלב הזה מנהל א' מאבק עם המשיב. ניתן לראות גם כאשר א' מנסה לסייע למנוח הוא מגיע בידיים חשופות, הוא אינו לוקח למשל את שברי הזכוכית מהכוס. מטרותו לסייע לאביו. ב"כ המשיב התייחס לכך שהיו למשיב פצעי התגוננות בידיים, ואולם לא ניתן ללמוד מכך על השתלשלות האירועים. כאשר משחררים מידי של אדם סכין זה בהחלט עשוי לגרום לו

לחתכים. אחרי שמסתיים האירוע עם א', המשיב ממשיך ומתעמת עם אנשים נוספים, הוא נאבק על הסכין. הדברים עולים גם מעדות אחות הכלה. בניגוד אליו, לאחר שא' ניטרל את המשיב ואביו כבר אינו בסכנה, הוא משליך את הסכין ומתיישב. יצוין כי א' נדקר על ידי המשיב לפני שהוא דקר את המשיב. כמו כן הדקירות שדקר א' את המשיב הן דקירות לא קטלניות בעומק של 0.5 ס"מ והן מכוונות לכתף או לגב.

המשיב טוען כי הדקירה בצוואר המנוח נעשתה בשגגה ואולם אם כך הדבר, מדוע הוא המשיך לדקור אותו. בעימות ישנה סכין אחת, אותה הביא עימו המשיב והוא זה שהופך את העימות לאלים.

הדקירה הקטלנית היא בעומק 4 ס"מ בעורק שמוביל את הדם למוח. לפי הערכות הרופאים המוות התרחש בנסיעה לבית החולים בשל איבוד רב של דם. חו"ד המשפטית נסמכת על המסמכים הרפואיים. בנוסף, מהמסמכים הרפואיים עולה כי שאר הדקירות היו לא פשוטות, פגעו באיברים פנימיים וגרמו לשברים בצלעות. יודגש כי כל הדקירות היו בפלג גופו העליון של המנוח.

כאשר הגיעה המשטרה למקום המשיב שיקר לגבי זהותו, מסר פרטים לא נכונים, ניסה לעזוב את השטח, סירב לטיפול רפואי והתנהג באגרסיביות לצוות הרפואי. יש תמונות המתעדות את הפציעות שלו וניתן לראות כי מדובר בפצעים שטחיים. אין כל אינדיקציה להיות המשיב שיכור.

גרסתו של המשיב כפי שבאה לידי ביטוי בטיעוני בא-כוחו היא גרסה כבושה אשר באה לאחר עיון בחומר הראיות נגדו. המשיב בחקירותיו במשטרה לא מסר שום גרסה. הוא שמר על זכות השתיקה ואף לא זיהה את עצמו בצילומים. על כן משקלה של הגרסה צריך להיות אפסי. לו רצה המשיב להגן על עצמו כנטען, כל שהיה עליו לעשות הוא לעזוב את המקום שכן הוא החזיק סכין מול אנשים חשופי ידיים.

באשר לעילת המעצר מדובר בעבירה שבוצעה בנשק קר, מדובר במי שהחזיק בסכינים תוך כדי מעצרו לאחר הדקירה כאשר לא השב"ס ולא משטרת ישראל הרתיעו אותו. לחובתו של המשיב מאסר על תנאי תלוי ועומד כשרק לאחרונה סיים לרצות מאסר. הדבר מלמד על מסוכנות המשיב ועל העדר מורא מהחוק ולא ניתן לאיין מסוכנות זו.

דין - קיומן של ראיות לכאורה

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב.**

8. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה באשר לאישומים השני והשלישי אשר מייחסים למשיב עבירות של החזקת סכין בהיותו במעצר. המחלוקת באשר לראיות לכאורה הינה באשר לאישום הראשון ולעבירת הרצח.

9. ב"כ המשיב לא חלק על העובדה שהיה זה המשיב אשר דקר את המנוח וגרם למותו. עם זאת לשיטתו כלל הראיות שנאספו בתיק אינן עולות כדי ראיות לכאורה לעבירת רצח, אלא לכדי עבירת הריגה לכל היותר, שכן המבקש פעל כפי שעולה בסרטונים לאחר שהותקף ע"י בנו של המנוח, א', ובהמשך על ידי המנוח ופעולותיו נעשו במטרה להשתחרר ולהגן על עצמו מבלי שהתגבשה אצלו כוונה להמית.

10. כאמור לעיל, אין חולק כי האירוע המתואר באישום הראשון, תועד באמצעות מצלמות האבטחה אשר היו במקום האירוע וצילומים אלו הינם הראיה המרכזית בתיק. הגם שלא ניתן לשמוע בסרטונים את הדברים אשר נאמרים, ניתן לראות את האירוע במקטעים מכמה זוויות שונות של צילום.

11. אין חולק כי בין המשיב לא' לא היתה היכרות מוקדמת. העימות ביניהם ניצת כאשר א' הלך למזוג כוס מים בבר ואז פנה אליו המשיב וביקש ממנו להביא לו וודקה. בעקבות זאת התחיל בין השניים דין ודברים במהלכו הם יצאו אל מחוץ לאולם.

12. **באשר לאירוע המקדים לדקירה** מתוך הצילומים המתעדים את האירוע (בעיקר מצלמה 7) עולה כי בניגוד לטענת ב"כ המשיב, הרי שהיה זה המשיב אשר יזם את האופי האלים של האירוע. זאת ניתן ללמוד מהראיות הבאות:

א. **בצילום המתועד במצלמה 7** ניתן לראות את המשיב ואת א' יוצאים החוצה ומתעמתים תוך כדי דחיפות הדדיות. במהלך האירוע ניתן לראות את א' מפנה את גבו למשיב ומתחיל ללכת חזרה לכיוון האולם פעמיים בעוד שהמשיב הולך אחריו והדחיפות ביניהם מתחילות שוב. תוך כדי הדחיפות נראה א' עושה תנועת מכה אל עבר פניו של המשיב ומרחיק אותו באמצעות ידו ואז נראה המשיב עושה תנועה עם היד אל עבר הכיס ואז לכיוון של א' אשר מצליח לסגת אחורה כאשר מגיע למקום המנוח יחד עם אחרים.

ב. **מעדותו של א' מיום 17.3.17 עמ' 2 ש' 16-18** עולה: "באיזה שלב אני אומר לו שאני הולך ומסתובב הוא הלך אחרי ותפס לי את היד, אמרתי לו שלא יגע בי ודחפתי אותו בפנים אמרתי לו שלא ירים עלי ידיים בתגובה קיבלתי אגרוף בפנים מצד שמאל. בתגובה אני זורק עליו את הכוס שיש לי ביד כוס מים, כוס זכוכית פגעתי לו בפנים בלחי ימין, מתחילים להחליף מהלומות קלות, שבמהלכה הוא מושיט יד לכיס ושולף סכין גדולה משוננת".

ג. **בדו"ח העימות מיום 19.3.17 עמ' 2 ש' 18-23**, תיאר א' את הדברים באופן הבא: "אני מסתובב ללכת תופס לי את היד... אני זה שפונה אליו בלי ידיים דוחף אותו ממני הוא תופס לי את היד מחזיר לי דחיפה לאזור הפנים, יש סדרה של דחיפות... הוא אומר לי אני אשחט את כולכם פה, עושה תנועה של יד לכיס, יד ימין לכיס ימין, אני רואה את הלהב של הסכין מבצבצת בתגובה אני שובר לו כוס שהחזקתי".

ד. **מתמליל דו"ח הובלה והצבעה שנערך לא' בעמ' 3** מתאר א' את הדברים באופן הבא: "אני רואה אותו עושה תנועה כזאת, ואני רואה את השפיץ של הלב יוצאת מהכיס שלו. בשניה הזאת אני נלחץ, מהפחד הוא הולך לשלוף עלי סכין אני מרביץ לו עם הכוס. נותן לו אגרוף עם הכוס בפנים".

ה. **עדוטה של ש.א. מיום 27.3.17 עמ' 1 ש' 10-15**: "אני ראיתי שא' יצא עם בחור שאני לא מכירה... לא עבר יותר מכמה שניות אולי דקה וראיתי אותם חוזרים בחזרה לכיוון שלנו ... א' היה בצעד וחצי לפני הבחור... הבחור הקטן תפס את א' בכתף וסובב אותו לכיוון שלו שיהיה מולו ואז... נתן לו בוקס בתוך הפנים של א' שהיה מולו וא' נהדף אחורה".

ו. תמונה דומה עולה מתוך **עדות ירדן זינו מיום 17.3.17 שעה 10:00 ש' 11**.

13. מהראיות המפורטות לעיל עולה כי הגם שא' לקח אף הוא חלק בדחיפות ואף הטיח בפניו של המשיב כוס זכוכית אשר היתה בידו, הרי שהיה זה בעיקר המשיב אשר ליבה את אופיו האלים של האירוע. לא זו אף זו, מתוך הסרטונים ניתן לראות בבירור כי א' ניסה לעזוב את המקום פעמיים והפנה את גבו אל עבר המשיב.

14. באשר לטענה לפיה קיימת סתירה בעדותו של א' בנוגע לעיתוי שבו ראה את הסכין, אכן מתוך עדויותיו של א' ניתן לראות כי בהודעה הראשונה טען כי הטיח את הכוס בפניו של המשיב עוד בטרם ראה את הסכין ואילו בעימות וכן במסגרת ההובלה וההצבעה תיאר את האירוע וטען כי הטיח את הכוס בפניו של המשיב רק לאחר שראה את הסכין מבצבצת ונבהל. לסתירה זו עשוי להיות משקל מסוים ויהיה עליה להתברר. עם זאת מקומו של בירורו כאמור הינו במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הדיון הנוכחי.

בשלב זה של בחינת הראיות לכאורה, בין אם ראה א' את הסכין לפני הטחת הכוס או לאחריה, אין כדי לשנות את העובדה כי בשלב מסוים שלף המשיב סכין מכיסו ועשה בה שימוש כלפי א', עוד בטרם הגיעו המנוח והאחרים למקום. מתוך הסרטונים המתעדים את האירוע ניתן לראות כי מעשיו של המשיב לא נועדו לשם הגנה.

15. **באשר לאירוע הדקירה** עצמו, מהראיות ניתן ללמוד כי המשיב דקר את המנוח פעם אחר פעם באזור פלג גופו העליון. הטענה לפיה לא היתה למשיב אפשרות לכוון את הדקירות לפלג גופו העליון דווקא של המנוח מאחר שהם היו בתנועה נסתרת על ידי הנראה בצילומי האירוע.

א. ראשית **מהצילום במצלמה 5** ניתן לראות את המנוח מגיע באופן רגוע יחסית לכיוונו של המשיב וא' כשהוא עם סיגריה בפה וידיים חשופות.

ב. **מהצילום במצלמה 7** ניתן לראות כי מיד לאחר שמנסה המשיב לדקור את א', מגיע המנוח יחד עם מספר אנשים מאחוריו ותופס בפלג גופו העליון של המשיב כדי להרחיקו ואז נראה המשיב דוקר אותו שוב ושוב בפלג גופו העליון. בניגוד לדברי ב"כ המשיב לא נראה המנוח מכה או מנסה להכות את המשיב.

ג. **מהצילום במצלמה מספר 6** ניתן לראות מזווית אחרת את המשיב וא' למספר שניות ואז את המשיב מדבר. בהמשך במונה 00:18:34 ניתן לראות את המנוח אווז בידיו של המשיב בעוד המשיב דוקר אותו פעם אחר פעם בפלג גופו העליון כשזרם של דם פורץ מתוך צווארו של המנוח. מהסרט ניתן לראות בבירור כי הדקירות מכוונות לכיוון פלג הגוף העליון וכן לראשו של המנוח וכן כי המשיב אינו חדל ממעשיו גם כאשר הוא רואה את פרץ הדם קולח מצווארו של המנוח.

16. באשר לחבלות שנגרמו למנוח כתוצאה מהדקירות, מתוך הראיות ניתן ללמוד כי המנוח נדקר דקירה אחת קטלנית בצווארו. דקירה בעומק של לפחות 3 או 4 ס"מ אשר חתכה את עורק התרדמה בהיקף של 3/4 בעקבותיה דימם המנוח בהיקף של כחצי ליטר (עדות ד"ר אנטול פרנץ מיום 28.3.17).

פציעה זו היא הפציעה אשר גרמה למות המנוח (עדות ד"ר אברהם מזרחי מיום 23.3.17).

סבורני כי העובדה שהדקירה הקטלנית חתכה את עורק התרדמה כמעט לגמרי וכן החבלות שנגרמו לנאשם באיברים פנימיים אחרים כמו גם העדויות של הרופאים באשר לפציעות שנגרמו למשיב מעידים על העוצמה שהפעיל המשיב בעת שדקר את המנוח.

17. באשר לטענה בדבר החבלות שנגרמו למשיב, אין חולק כי במהלך האירוע, ולאחר שהחל המשיב לדקור את המנוח החלה קטטה רבת משתתפים. במהלכה ותוך כדי ניסיון לסייע לאביו, הכה א' את המנוח, נטל ממנו את הסכין ואף דקר אותו מספר פעמים. דברים אלו נראים בבירור בסרטונים המתעדים את האירוע.

18. מתוך הראיות עולה כי מצבו הרפואי של המשיב עת הגיעו למקום כוחות הצלה ומשטרה לא היה חמור והוא אף סירב לשתף פעולה ולקבל טיפול רפואי:

א. מתוך דו"ח פעולה של סמ"ש מאי חיים עולה כי הבחינה במשיב יוצא מאולם האירועים כשבגדיו מוכתמים בדם. כמו כן על לחיו ניתן היה לראות "חתך עמוק מאוד". ביקשה ממנו שימתין למתן טיפול רפואי והוא השיב "תעזבו אותי אני לא רוצה טיפול". כמו כן, במהלך שיחה עם המשיב מסר המשיב פרטים כוזבים באשר לשמו וגילו וכן כי אינו זוכר את מספר תעודת הזהות שלו ולא שיתף פעולה. בהמשך כאשר פנתה אליו האחיות מסר לה את שמו המלא.

ב. לכך מצטרף גם דוח פעולה של רס"ר אקוע שמואל אשר היה יחד עם מאי חיים ומסר דברים דומים.

ג. מתוך דו"ח רפואי של מנן דוד אדום עולה כי המשיב "מסרב לשתף פעולה עם הצוות... בהכרה מלאה, ללא סימני מצוקה נשימתית... ללא חיורון או הזעה".

ד. מתוך מכתב סיכום שחרורו רפואי של המשיב עולה כי בבדיקה נמצאו חתך בלחי שמאל, חתכים שטחיים בכף יד ימין. עוד נכתב כי המשיב "אגרסיבי אינו מעוניין ומסרב לתפירה. לבקשות נשנות לתפירה - סירב וקילל". כן עולה כי בבדיקתו במיון עלה כי הוא "במצב כללי תקין". וכן כי נמצאו חתך בגב העליון מימין, חתכים לא גדולים בכף יד ימין, חתך בברך שמאל וחתך בשוק הימנית. המשיב שוחרר כשעתיים לאחר הגעתו.

ה. מדו"ח המכון לרפואה משפטית בעניינו של המשיב עולה כי משום שהבדיקות הן חיצוניות בלבד, לא ניתן לאמוד את עומק הפצעים ולהעריך את היחס בין אורכם לבין עומקם ברקמות. על כן לא ניתן לקבוע האם מדובר בפצעי חתך או פצעי דקירה. עם זאת הפצעים שהוצמדו באמצעות אטבים הם ככל הנראה פצעים עמוקים. בהקשר זה יודגש כי גם בבדיקה הזו סירב המשיב לשתף פעולה באופן מלאה (ראו סעיף ה' לחו"ד).

19. העדר גרסת המשיב - המשיב סירב לשתף פעולה בחקירתו. תחילה טען כי "הכל שקר" ואז שמר על זכות השתיקה (חקירה מיום 17.3.17 ש' 18). בהמשך הכחיש כי תקף מישהו, טען כי הותקף ואינו יודע על ידי מי. טען כי הוא אינו זוכר מה לבש באירוע, הכחיש כי חבש כובע וכי היתה לו סכין, ואף לא זיהה עצמו בסרטונים כאשר הוצגו לו (חקירה מיום 19.3.17, וכן בחקירה מיום 22.3.17). הכחשתו של המשיב את מעורבותו באירוע, כאשר כיום אין מחלוקת בנושא זה, מחזקת את ראיות המבקשת.

20. טענתו של ב"כ המשיב בדבר העדר הוכחה להתגבשות "כוונת הקטילה" עניינה ביסוד הנפשי של העבירה אשר המקום להוכחתה הינו במסגרת דיון בהליך העיקרי, שם ישמעו העדויות וניתן יהיה לקבוע ממצאי מהימנות, ולא בשלב הראיות לכאורה. סבורני כי בשלב זה של הדיון די בראיות לכאורה שהובאו כדי להוכיח התקיימותה של תשתית לכאורית בדבר כוונה כאמור. יתר על כן, גם אם היה בידי לקבל טענה זו, שאינני מקבלתה כאמור, הרי שלכל הפחות היו הראיות מצביעות על עבירת הריגה ברף הגבוה שלה.

בהקשר זה ראו בש"פ 5052/05 אלמרבוע נ' מדינת ישראל (5.7.05):

"הדין הוא כי "לעניין המעצר די בכך שהראיות הקיימות מקימות סיכוי סביר להרשעה באחריות להמתת המנוח; ואין נפקא מינא אם ההמתה באה בגדרי עבירה של רצח או בגדרי עבירה של

הריגה"

וכן ראו גם בש"פ 4972/97 **אלימלך נ' מדינת ישראל** (22.8.98):

"...דין הטענה בדבר העדר ראיות לכאורה להוכחת האשמה להידחות; שהרי אין חשיבות בהקשר זה לאפשרות, שהעורר יורשע בהריגה בלבד, אם תתקבל טענתו כי לא נתמלאו כל מרכיביה של ה'כוונה תחילה' הדרושה להרשעה ברצח. לעניין המעצר, די בכך שהראיות הקיימות מקימות סיכוי סביר להרשעה באחריות להמתת המנוח; ואין נפקא מינא אם ההמתה באה בגדרי עבירה של רצח או בגדרי עבירה של הריגה".

21. בנסיבות אלה, אני קובע כי קיימת תשתית של ראיות לכאורה, בעוצמה מלאה.

עילת המעצר- דין

22. המשיב מואשם כאמור בעבירה של רצח אשר בוצעה באמצעות סכין. עבירה זו מצביעה על

המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו לביטחון הציבור. עבירת הרצח היא עבירה המקימה חזקת מסוכנות, אותה ניתן לסתור רק בנסיבות יוצאות דופן (ראו בש"פ 6888/13 **דלו נ' מדינת ישראל** (27.10.13)). המקרים בהם נקבעה חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני בתיקי רצח, הם מקרים נדירים ובעיקר בנסיבות חריגות (ראו בש"פ 993/17 **סמטוב נ' מדינת ישראל** (7.2.17)).

23. ההכרעה בשאלת היתכנותה של חלופת מעצר נעשית בדרך של בחינה דו שלבית. תחילה, יש לבחון האם ניתן, ברמה העקרונית, להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה כלשהי, והאם ניתן לאיין באופן כללי את מסוכנות המשיב. רק כאשר התשובה לשאלה זו חיובית, יש להידרש לבחינת התאמתה של חלופת המעצר הפרטנית, שהוצעה על ידי המשיב, במקרה הקונקרטי (בש"פ 9888/16 **קוגמן נ' מדינת ישראל** (3.1.17); בש"פ 10037/16 **מדינת ישראל נגד עבאס** (23.12.16); בש"פ 9901/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.12.16)).

24. במקרה דנן, סבורני כי לא ניתן לאיין את מסוכנות המשיב, ואף לא בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני. המדובר במשיב אשר נשא על גופו סכין באירוע חתונה, שלף אותה במהלך ויכוח של מה בכך, ועשה בה שימוש קטלני במקום הומה אדם, שעה שבני משפחתו נמצאים במקום. התנהגותו האגרסיבית וחסרת הגבולות של המשיב המשיכה גם כלפי גורמי הטיפול הרפואי בבית החולים אשר ניסו לסייע לו.

בנוסף, התנהגות המשיב במסגרת מעצרו, מעידה על מסוכנותו הרבה ועל כך שלא ניתן לתת בו אמון כלשהו וששום חלופה בעניינו לא תסכון. האישומים השני והשלישי מלמדים על כך שבשני מועדים שונים (ביום 19.3.17 ו- 22.3.17), לאחר הרצח, בעת שהיה המשיב בידי משטרת ישראל והשב"ס, נתון במשמורתם, הצליח, פעמיים, לקבל לידיו סכינים במעצר. מהאישום השני עולה כי בעת שהועבר המשיב מחקירה בתחנה ליד משמורת שב"ס נמצאו במדרס הנעל שלו שני תערי סכין גילוח ולהב סכין יפני. יומיים לאחר מכן, על פי האישום השלישי, עת הועבר שוב מהתחנה ליד שב"ס נמצא בתחבושת שעטה על ידו להב סכין יפני. התנהלות זו של המשיב מלמדת על מסוכנותו הרבה והיעדר כל מורא. יכולתו של המשיב להשיג ולהסליק סכינים במעצרו מצביעה על התנהלות עבריינית, ועל העדר שום אפשרות לתת בו אמון.

25. הפסיקה קבעה, כי אם סבור בית המשפט שעילת המעצר היא בעוצמה גבוהה מאוד, מתייחר הצורך בבחינת חלופת מעצר קונקרטית וכפועל יוצא, ממילא אין צורך בהזמנת תסקיר.

בהקשר זה יפים דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8471/01 **דכנאש נ' מדינת ישראל** (8.11.01):

"בבקשה לחלופת מעצר שומה עליו על בית-משפט לעבור שני שלבים, ואלה הם: אחד, האם ראוי הוא נאשם בנסיבות עניינו הספציפי לזכות בחלופת מעצר, ושניים, האם הוצגה לפני בית-המשפט חלופת מעצר ראויה. כך, למשל, מקום שבו הוכח לבית-המשפט קיומו של מערך עובדות לכאורה המסבך את הנאשם בעבירות שוד קשות המלוות באלימות, ובנוסף לכך מוצגת לפני בית-המשפט רשימת הרשעות קודמות ארוכה, רשאי בית-המשפט להחליט כי מסוכנותו של הנאשם עולה מתוך עיון בראיות ובהרשעותיו הקודמות, וכי כל חלופת מעצר לא תצליח. במקרה מעין זה רשאי הוא בית-משפט לפסוק כי מסוכנותו של הנאשם מחייבת לעוצרו עד תום ההליכים, וכי ממילא אין מקום לחלופת מעצר."

ראו גם בש"פ 8314/12 **געברי נ' מדינת ישראל** (27.11.12); בש"פ 3391/13 **עווידה נ' מדינת ישראל** (20.5.13).

26. אמנם מדובר במשיב צעיר, על גבול הקטניות, ואולם לחובתו של המשיב כבר ישנה הרשעה בעבירות של פציעה ופציעה כשעברין מזויין בגין ריצה מאסר בן 4 חודשים וכן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. כמו כן לחובתו רישום ללא הרשעה ב- 11 עבירות שעניין תקיפה, הפרעה לשוטר ושיבוש הליכי חקירה. העובדה שאפילו משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר לא הצליחו למנוע ממנו מלהחזיק על גופו סכינים, זמן קצר אחרי שקטל חייו של אדם, כל אלו מלמדים כי אין בנמצא גורם שיכול לאיין מסוכנותו. לפיכך, לא יהיה אף בהזמנת תסקיר שירות המבחן כדי לשנות ממסקנה זו.

27. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי בשלב זה יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

סוף דבר

28. אשר על-כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

ניתנה היום, ג' תמוז תשע"ז, 27/6/2017, בנוכחות הצדדים.